

ASSOCIACIÓ PER LA INTEGRACIÓ LABORAL-MOSSOS D'ESQUADRA AMB DISCAPACITAT

ADREÇA ELECTRÒNICA: advocatagqm@icab.cat

MÒBIL: 649373851

WEB: <http://allmed.wordpress.com/>

<https://twitter.com/AilBMPL>

<https://www.facebook.com/Associacions-de-Mossos-dEsquadra>

[-Bombers-i-Policies-Locals-discapacitats-946238248783936/](https://www.facebook.com/Associacions-de-Mossos-dEsquadra-Bombers-i-Policies-Locals-discapacitats-946238248783936/)

REGISTRE NÚM.: 34385

L'Associació per la Integració Laboral - Mossos d'Esquadra amb Discapacitats (AILMED), vol afegir la seva proposta contestant primer punt per punt el contingut del document sobre els aspectes objectes de consulta. El contingut original del document estarà en color verd i les nostres propostes i consideracions al respecte, en color negre:

Comunicació

al Govern sobre la consulta pública prèvia a l'elaboració d'un Projecte de decret pel qual es modifiqui la regulació de la situació administrativa especial de segona activitat i es reguli el manteniment de les aptituds psicofísiques en el cos de Mossos d'Esquadra.

El Departament d'Interior ha de dur a terme una consulta pública prèvia relativa a l'elaboració d'un Projecte de decret pel qual es modifica l'actual regulació establerta al Decret 246/2008, de 16 de desembre, de regulació de la situació administrativa especial de segona activitat en el cos de Mossos d'Esquadra, i es desenvolupa el previst a l'article 44.1 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra, sobre el manteniment de les aptituds psicofísiques.

Per tot això, a proposta del conseller d'Interior, el Govern

Pren coneixement de la consulta pública prèvia a l'elaboració d'un Projecte de decret sobre la regulació de la situació administrativa especial de segona activitat i el manteniment de les aptituds psicofísiques en el cos de Mossos d'Esquadra, amb el contingut que s'annexa.

Annex

Consulta Pública Prèvia per a l'elaboració d'un Projecte de decret pel qual es modifiqui la regulació de la situació administrativa especial de segona activitat i es reguli el manteniment de les aptituds psicofísiques en el cos de Mossos d'Esquadra.

En relació amb aquest aspecte i a la consulta pública, d'entrada hem de dir que no resol res que no es pugui fer amb l'actual Decret 246/2008, de 16 de desembre, de regulació de la

situació administrativa especial de segona activitat en el cos de Mossos d'Esquadra, tot i que no considerem adient l'aplicació i interpretació de l'actual decret que fa l'Administració, o millor dit alguns funcionaris del Departament i de la Direcció General, i també alguns comandaments i membres del cos de mossos d'esquadra.

1. Problemes que es presten a solucionar amb la iniciativa

Els articles 61 a 64 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra estableixen que la segona activitat és una situació administrativa especial que té com a objecte garantir l'eficàcia en el servei dels integrants en actiu del Cos de Mossos d'Esquadra i permetre alhora l'ajust permanent d'escales i de categories i l'adaptació de la carrera professional als canvis que produeix el transcurs del temps. La situació administrativa de segona activitat ha d'ésser amb destinació.

Els membres del cos de Mossos d'Esquadra poden passar a aquesta situació per raó de l'edat, que en cap cas no pot ésser inferior a cinquanta-set anys, o per disminució de les condicions físiques o psíquiques. S'han de determinar per reglament les circumstàncies i les condicions de la prestació dels serveis complementaris de segona activitat, i el grau de les incapacitats mèdiques que poden determinar el pas a aquesta situació.

El Decret 246/2008, de 16 de desembre, de regulació de la situació administrativa especial de segona activitat en el cos de Mossos d'Esquadra, va desenvolupar el previst als articles esmentats.

En relació amb els “problemes” que es pretenen solucionar amb la iniciativa, és del tot impossible solucionar cap problema quan no s'indica quins problemes són. De totes maneres creiem que el punt de partida per solucionar qualsevol possible problema està en la mateixa Llei 10/1994, que va servir per regular l'actual Decret de segona activitat: és evident que si la llei no està adaptada a les normes Internacionals i Europees, sobre drets de persones amb discapacitat, difícilment ho estarà qualsevol decret que la desenvolupi.

El màxim referent és el contingut en la **Convenció Internacional de Nacions Unides sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat**, de 13 de desembre de 2006. Aquesta Convenció és la base de tot: es tracta d'una norma suprema que han de desenvolupar tant els departaments, com la resta d'administracions en les seves competències.

La Convenció dels drets de les persones amb discapacitat forma part del nostre ordenament jurídic i és referent d'interpretació dels drets fonamentals. Va entrar en vigor el 3 de maig de 2008.

Ha de quedar clar que els funcionaris amb disminució de les condicions físiques o psíquiques estan emparats per la Convenció dels drets de les persones amb discapacitat, segons el seu article 1.

Ni la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de Mossos d'Esquadra ni el Decret 246/2008, de 16 de desembre, de regulació de la situació administrativa especial de segona activitat en el cos de Mossos d'Esquadra, estan adaptades a l'esmentada Convenció, per tal motiu, aquesta consulta pública ja neix completament minvada.

Per tant, aquestes propostes que no aclareixen res, tampoc estaran emparades i avalades per la Convenció dels drets de les persones amb discapacitat, que volem recordar que és **d'obligat compliment**.

En els aspectes objectes de consulta ni tan sols s'esmenta la Convenció dels drets de les persones amb discapacitat, una cosa que és absolutament cabdal, ja que volem recordar que és **d'obligat compliment**.

Creiem que s'ha de deixar absolutament clara aquesta qüestió. No podem evitar recordar com en el seu moment, la Generalitat de Catalunya, ens va respondre per escrit que “[...] *les normes de caràcter internacional o estatal que recullen els drets i el principi de no discriminació de les persones amb discapacitat **inspiren i faciliten** la interpretació de la reglamentació que es vol endegar, però no poden servir per reglamentar la figura de la segona activitat en el cos de mossos d'esquadra més enllà dels marges que marca la mateixa Llei 10/1994 [...]*”.

En síntesi, l'administració ens va respondre que la Llei 10/1994 és preferent en relació amb l'aplicació de normes internacionals com la Convenció esmentada. Ara, anys després, fem la mateixa pregunta: continuen pensant igual o pensen aplicar la normativa internacional, europea i estatal, sobre els drets de les persones amb discapacitat?

L'aplicació d'aquesta norma ha posat de manifest les dificultats associades a algunes de les previsions que conté. En particular, determinades previsions quant a l'adscripció i provisió dels llocs de treball a ocupar en aquesta situació, esdevenen insostenibles i incompatibles amb la prestació del servei quan es tracta de fer front a un nombre de sol·licituds creixent amb motiu de l'evolució de la piràmide d'edat del cos de Mossos d'Esquadra. Així, si en l'any 2020 un total de 623 efectius tindran 57 anys o més anys d'edat, en l'any 2030, aquesta xifra s'incrementarà fins a un total de 4949 efectius, que suposa aproximadament una tercera part de la plantilla actual del cos. Això suposarà una important dificultat a l'hora d'assignar llocs de treball a ocupar en segona activitat.

Aquestes suposades **dificultats** en relació amb l'adscripció i provisió de llocs de treball es donen per la **interpretació** feta per alguns funcionaris, tant de la direcció com dels mateixos comandaments del cos. L'augment de les sol·licituds es relaciona amb l'evolució a la piràmide d'edat del cos.

Amb relació als majors de 57 anys, sobre les dades que es donen entre els anys 2020 i el 2030 hem de ser més seriosos. No podem anticipar dades del 2030 amb les dades de la plantilla actual, o és que no tindrem més promocions de mossos d'esquadra? No tenim projecte i no tenim previst quants funcionaris seran necessaris?

Aquest aspecte sobre la **piràmide d'edat** no pot comportar cap dificultat a l'hora d'assignar llocs de treball, si és així es podria incórrer en una **discriminació** per raó de l'edat i en altres casos per raó de discapacitat.

Respecte a les suposades dificultats llencem algunes qüestions a respondre, per exemple:

Quants funcionaris no demanarien una segona activitat si la seva plaça es pogués adaptar correctament i no com fins ara?

Quant personal està ocupant llocs que podrien ser per personal no operatiu?

Quants funcionaris han estat perjudicats amb les destinacions i els horaris per manca d'uns ajustaments raonables?

I moltes més qüestions que creiem que podrien tenir solució immediata amb una altra interpretació de l'actual decret.

D'altra banda, l'actual regulació es fonamenta en les capacitats necessàries per a dur a terme funcions pròpies i habituals de l'escala bàsica, fonamentalment de caràcter físic, i no té en compte les particularitats de les funcions que corresponen als llocs de treball de comandament. Aquest fet dona lloc a una absència de regulació de la situació de segona activitat adequada a les escales intermèdia, executiva i superior, dificultant la identificació de llocs de treball en segona activitat per les persones funcionàries d'aquestes escales. De la mateixa manera, aquesta mancança no permet disposar dels criteris adequats i específics per avaluar les aptituds psicofísiques d'aquestes persones que ocupen llocs de comandament. A més, aquesta situació genera una important inseguretats i una falta de criteris clars en el personal d'aquestes escales.

En relació amb els comandaments i el passis a segona activitat: no es pot modificar el que està regulat per la Llei 10/1994, per tal motiu, pot ser que la regulació no sigui adequada en funció de cada una de les escales professionals, però aquest aspecte ens obligaria a modificar la citada Llei.

En aquest apartat no es fa cap diferència entre passis a segona activitat per edat o per disminució de les condicions físiques o psíquiques. La reubicació per edat no té major complicació, es tracta d'adaptar-la a la seva situació i es poden desenvolupar moltes tasques no operatives. En relació amb les disminucions, les adaptacions no poden tenir com a paràmetres les escales, sinó els **ajustaments raonables** que s'han de realitzar amb relació a la discapacitat, per tal motiu no es genera cap inseguretats, ja que els criteris sempre seran d'acord amb el funcionari i la seva discapacitat.

Així mateix, l'actual norma reglamentària preveu la figura del lloc de treball de suport tècnic no policial per als qui no poden continuar fent tasques policials i passen a la situació d'inca-

pacitat permanent total. Aquesta figura ha comportat ja des de la seva implementació una elevada controvèrsia contenciosa-administrativa, atesa la voluntat d'aquest col·lectiu de mantenir-se dins de l'organització en la situació de segona activitat. En el temps d'aplicació de l'actual normativa, s'ha posat de manifest la dificultat de distingir ambdues figures, tant pel que fa a les situacions mèdiques que les originen, com pel que fa a la tipologia de funcions que poden dur a terme. Cal tenir en compte que és difícil identificar els llocs de treball que pertanyen a una categoria o a l'altre, atès que no existeix una correspondència en la graduació de funcions que es poden desenvolupar en cada situació, ja que es tracta de funcions d'oficina.

La figura dels **llocs de treball de suport tècnic no policial**, que estan en l'actual decret, ens obliga a repassar una mica la història recent:

1.- Des d'un principi aquesta entitat ha estat a favor d'aplicar el mateix o similar reglament de segona activitat del cos de bombers, en el qual les disminucions i les incapacitats permanents totals estaven en segona activitat, indicant el Tribunal Suprem que era compatible la segona activitat amb la prestació d'incapacitat, en referència a la normativa de seguretat social de 1994.

2.- Aquesta entitat després de comparèixer a la comissió d'Interior del Parlament de Catalunya, va agafar el repte d'uns Diputats de per què no es regulava per Llei la segona activitat pels cossos de Bombers, Mossos d'Esquadra i per la Policia Local. La tramitació de la corresponent proposició de Llei va ser signada per tots els partits polítics amb representació al Parlament i presentada el 13 de juliol de 2015¹.

3.- Quina va ser la nostra sorpresa, quan es va evitar tramitar la Llei pel tràmit d'urgència en lectura única, i es va arribar a l'acord signat per tots els partits de tramitar-la en ponència en la següent legislatura².

Més sorpresa encara quan es fa un informe previ, per mitjà d'un correu electrònic, dient que la proposició no és vàlida i el Govern el febrer de 2016 demana un informe a la Comissió Jurídica Assessora³.

La proposició de Llei presentada feia referència a persones amb discapacitat, tanmateix l'informe resultant de la Comissió Jurídica Assessora, en cap lloc anomena la Convenció de

¹ <https://ailmed.wordpress.com/2015/07/14/presentacio-a-la-mesa-del-parlament-de-la-proposicio-de-llei-de-regulacio-de-la-segona-activitat/>

² <https://ailmed.wordpress.com/2015/07/27/compromis/>

³ <https://ailmed.wordpress.com/2016/02/14/el-govern-envia-la-proposicio-de-llei-de-segona-activitat-a-la-comissio-juridica-assessora/>

l'ONU dels drets de les Persones amb discapacitat, amb una tècnica jurídica que deixa molt a desitjar⁴.

4.- El partit que en aquell moment donava suport al Govern va presentar una nova proposició de Llei de segona activitat, que era del tot pèssima i que no estava emparada per la Convenció dels drets de les persones amb discapacitat. Doncs bé, Junts pel Sí i la CUP van votar el 26 de juliol de 2017 en contra de tramitar la proposta signada per tots els partits i es volia tramitar la nova amb el suport de només dos partits⁵. Tot plegat ho considerem molt lamentable i en contra dels drets de les persones amb discapacitat.

5.- En relació amb l'**elevada controvèrsia contenciosa-administrativa** amb un alt nombre de demandes interposades als jutjats del contenciós, hem de separar dues qüestions:

- A. La primera d'elles poder fer que les resolucions de les places de tècnics de suport no policial fossin **retroactives** a la data de les resolucions d'incapacitat permanent i així no perdre drets laborals i, d'aquesta manera, no deixar esperant al funcionari mesos i anys sense nòmina i retribucions perquè no el deixen treballar fins que es fa efectiva la plaça, amb el greu perjudici que això comporta. Una forma de procedir que no es fa amb les persones que passen a segona activitat, que no perden ni una sola nòmina.
- B. La segona, amb relació a mantenir-se dintre del col·lectiu en segona activitat tenia data de caducitat, els motius els exposarem en els següents punts.

6.- La Sentència de Tribunal Suprem núm. 356/2017 de 26 d'abril, d'un policia local de Benidorm amb incapacitat permanent total i en segona activitat, indica que és incompatible la prestació amb la segona activitat, aprofitant en un dels fonaments per criticar la reforma feta amb la Llei 27/2011, d'1 d'agost, que va modificar l'article 141.1 de la Llei de la seguretat social de 1994 (actualment l'article 198.1) que amb relació a la compatibilitat va entrar en vigor l'1 de gener de 2013. També tenim alguna sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que segueix aquest criteri. S'ha de destacar que la sentència esmentada del Tribunal Suprem té 3 vots particulars que no comparteixen aquest criteri.

7.- A partir d'aquesta sentència del Tribunal Suprem, concretament del mes d'abril de 2017, tot company que estigués en una plaça de tècnic de suport no policial automàticament és citat a revisió de grau i pendent d'un expedient d'incompatibilitat amb relació a la prestació, indicant que estaven en segona activitat i en aplicació de la dita sentència. Això també va afectar els bombers i a policies locals.

Amb relació als tècnics de suport es van fer les corresponents al·legacions i finalment es va reconèixer, per part de diferents Instituts de la Seguretat Social, que teníem raó i que els

⁴ <https://ailmed.wordpress.com/2016/07/29/el-govern-vol-influir/>

⁵ <https://ailmed.wordpress.com/2017/07/27/junts-pel-si-y-la-cup-tomben-la-llei-de-2a-activitat-adaptada-a-la-convencio-de-lonu-i-voten-contra-els-drets-dels-discapacitats/>

tècnics de suport no estaven en segona activitat, procedint a arxivar els corresponents expedients.

Un cop guanyat això resulta que ara es vol modificar la normativa perquè els tècnics de suport **si** que estiguin en segona activitat. Sincerament, no creiem en les casualitats. Per què abans no i ara sí?

Es veu que ara alguns tenen pressa perquè passin a aquesta situació de segona activitat, però no amb la intenció de posar fi a qualsevol situació de discriminació d'aquest col·lectiu de persones amb discapacitat, no per afavorir-los, sinó per aconseguir que la prestació que puguin rebre sigui **incompatible**.

Aquesta és la trista realitat. Darrere la cortina **el motiu principal que hi ha és intentar privar d'una prestació a unes persones amb discapacitat**.

8.- Està clar que aquesta associació no pot acceptar de cap de les maneres, que en el fons es vulgui utilitzar el poder de l'administració, tot manipulant el Govern, per fer veure que es volen millorar les coses.

9.- Per tal motiu, després de diferents reunions i de parlar amb el col·lectiu, queda clar que **no** podem acceptar les idees que es plantegen en aquesta consulta, **no** podem avalar la utilització de la norma per perjudicar els nostres associats.

10.- Sobre la qüestió de què és difícil **distingir** les dues figures (tècnics de suport i segona activitat) en relació amb els temes mèdics que les originen, així com les funcions, i que és difícil identificar els llocs, ja que es tracta de funcions d'oficina, hem de dir que això no és del tot cert, ja que la realitat al cos és que:

1. Tenim bastants incapacitats permanents camuflades com a segona activitat.
2. Tenim personal de segona activitat fent funcions d'uniforme (i a quadrant) per fer les tasques que altres no volen, i en alguns casos d'uniforme i sense poder portar arma.
3. No és cert que aquest personal estigui a oficines, és més, en treballs d'oficines de suport tenim personal completament operatiu.
4. Molt personal en segona activitat ha acabat amb incapacitat permanent total o absoluta.

El problema radica en el fet que s'ha aplicat el decret de segona activitat amb una sola finalitat: "recol·locar", o potser millor dit "reanomenar", el personal per **evitar** que es donin incapacitats permanents totals perquè no puguin cobrar una prestació.

Amb les incapacitats permanents absolutes no hi ha aquest problema perquè se les fa fora del cos directament.

Finalment, mai s'ha dut a terme el desplegament reglamentari que permeti donar compliment al previst a l'article 44.1 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra, sobre l'obligatorietat del manteniment de les aptituds psicofísiques. Únicament es disposa de protocols i instruccions de caràcter intern, actualment insuficients per regular aquesta matèria.

1.- Aquest apartat ja va ser criticat per aquesta entitat, en el dia que es va aprovar pel Parlament en la Llei 5/2017 de 28 de març, d'acompanyament dels pressupostos. Ja es va dir que no estava justificada aquesta modificació en una llei com aquesta: perquè el que es fa, és treure del debat de **ponència**, la modificació.

Per tal motiu no estem d'acord, i molt menys si es pretén desenvolupar-ho en una modificació d'un decret de segona activitat que no té res a veure.

2.- Els arguments al respecte van ser entregats als partits el gener de 2017, al Parlament de Catalunya⁶.

2. Els objectius de la iniciativa

- Posar en valor i prestigiar l'experiència i el coneixement de les persones membres del cos de Mossos d'Esquadra que passin a segona activitat per raó de l'edat;

No sabem com i entenem que s'aplicarà a tothom, des de la base fins al comandament més alt.

- Mantenir dins l'organització del cos de Mossos d'Esquadra les persones que puguin arribar a perdre les seves aptituds psicofísiques, evitant la percepció de discriminació i el sentiment de no pertinença al cos;

Tampoc es diu com, ni a qui. Aquí és important dir que no es poden tancar les portes a poder treballar fora del cos en altres departaments en funció de la discapacitat. Cosa que s'hauria de pactar amb funció pública.

- Optimitzar els efectius de la plantilla del cos de mossos d'esquadra en l'exercici de llurs funcions policials.

Amb l'actual decret de segona activitat ja es podria haver fet si la interpretació fos inclusiva tant amb el personal en segona activitat com amb els tècnics de suport no policial.

- Garantir el manteniment de les aptituds físicopsíquiques dels membres del cos de mossos d'esquadra en l'exercici de la seva activitat professional.

⁶ <https://ailmed.wordpress.com/2017/01/27/informe-sobre-el-projecte-de-lllei-de-mesures/>

Aquesta matèria no s'hauria de regular en aquesta modificació.

3. Les possibles solucions alternatives regulatòries i no regulatòries

Per tal d'assolir els objectius establerts s'han identificat les opcions següents:

1. L'opció de "no fer res" o mantenir la situació actual suposa:

Creiem que és la nostra opció, **no fer res**. Per millorar les coses no cal fer cap modificació, sinó, per exemple, signar acords amb funció pública per les incorporacions automàtiques dels tècnics de suport no policial.

- Dificultat per identificar i proveir llocs de treball de segona activitat per atendre el volum creixent de sol·licituds;

Tenim infinitat de llocs i feines que es poden fer. És voler portar-ho a terme, tal com hem dit, en oficines de suport, per exemple.

- Mantenir un tractament desigual davant de situacions similars de pèrdua de les capacitats psicofísiques;

El tractament desigual de situacions similars seria la dels tècnics de suport no policial que poden estar mesos a casa mentre es tramita l'expedient, i sense rebre la nòmina i les cotitzacions. Cosa que no passa amb les persones que passen a segona activitat.

S'ha de partir de la base que no estem parlant de places noves sinó de modificació de les places a la relació de llocs de treball. Ja que els tècnics de suport no policial continuen sent funcionaris, el que s'hauria de fer és modificar la plaça. Per modificar la plaça no cal que el funcionari estigui a casa esperant sense cobrar el sou ni cotitzar.

Sobre la pèrdua de les capacitats psicofísiques hem de dir que s'ha de tenir en compte que cap discapacitat es pot comparar amb cap altra, cadascuna és un cas que s'ha de tractar de forma completament individual.

- Impossibilitat de dur a terme una major avaluació del manteniment de les aptituds psicofísiques dels membres del cos de Mossos d'Esquadra;

No podem compartir que aquesta qüestió formi part d'aquesta regulació. No té res a veure, ja que és un tema complex de regular.

2. L'opció normativa preferida, d'actualització de la regulació de la segona activitat i de desplegament reglamentari del manteniment de les aptituds psicofísiques, suposa:

- Facilitar la identificació i provisió de llocs de treball de segona activitat per tal de prestigiar les persones membres del cos de Mossos d'Esquadra que passin a aquesta situació;

Això es pot fer amb l'actual decret. Creiem que es poden identificar més de tres mil places, tant per personal en segona activitat com per tècnics de suport no policial.

- Establir un sistema de passi a la segona activitat per disminució de les aptituds psicofísiques que permeti incorporar les persones que segons la regulació actual haurien de passar a ocupar llocs de tècnic de suport no policial;

El missatge que està rebent la base del cos és que la finalitat que persegueix la modificació del decret és, de forma indirecta, que l'INSS deixi d'abonar les prestacions per incapacitats permanents amb base a una sentència del Suprem del 2017.

Aquest és el missatge que està rebent la gent de la base i això crea malestar, angoixa i preocupació.

Per cert, no es diu res de la resta d'incapacitats permanents. Ni tampoc s'especifica com quedarien els actuals tècnics de suport no policial.

- Establir un procediment per a l'avaluació periòdica del manteniment de les aptituds psicofísiques;

Tal com ja hem indicat, això no és cosa d'aquest decret i més tal com estan els serveis amb una evident falta d'efectius, que impedeix poder-ho fer en hores de servei.

4. Necessitats i oportunitat de l'aprovació de la norma

En el marc de les competències de la Generalitat en l'àmbit de la seguretat pública, l'opció normativa preferida permetia una aplicació adequada a la piràmide d'edat del cos de Mossos d'Esquadra de la situació administrativa especial de segona activitat. Per tant, contribuiria a optimitzar els efectius existents a la plantilla i, en conseqüència, a millorar la prestació del servei policial.

No pot haver-hi una piràmide d'edat per passar a segona activitat, ja que la llei marca 57 anys: és una línia.

Si es vol evitar aquest aspecte, què es dona a canvi per no demanar la segona activitat?

Una millora del servei policial no es fa d'aquesta manera sinó amb un projecte total i global de seguretat pública.

Així mateix, des del punt de vista social, eliminar l'actual distinció entre segona activitat i llocs de suport no policial, permetria el manteniment en la totalitat dels casos de la vinculació continuada a un lloc de treball, la qual cosa constituiria una millora en termes d'integració laboral.

No és cert i no podem acceptar la utilització de l'aspecte social i d'integració laboral, si en realitat el que es vol és que els tècnics de suport no policial perdin la prestació de la incapacitat permanent per part de l'INSS. Veurem què és el que s'especifica sobre com quedarien els actuals tècnics de suport no policial.

Quant a l'impacte normatiu, l'opció normativa preferida implicaria deixar sense efecte la Instrucció 3/2017, de 13 de febrer, sobre el procediment de declaració en la situació administrativa especial de segona activitat en el cos de Mossos d'Esquadra. També, eventualment, pot suposar una modificació de l'Ordre IRP/413/2009, de 10 de setembre, de determinació de les funcions de l'activitat policial que es poden dur a terme en els llocs de treball de les diferents categories del cos de mossos d'esquadra susceptibles de ser proveïts en la situació administrativa especial de segona activitat.

L'impacte normatiu hauria de ser adaptar a la Convenció des de la mateixa llei fins a l'últim decret.

PROPOSTES:

1. El tema concret de la **segona activitat** mereix una reflexió profunda i seriosa sobre recursos humans i les necessitats que té el cos en un futur. Però, sobretot, és una qüestió a veure amb persones amb disminucions psicofísiques, és a dir amb **persones amb discapacitat**, i es fa necessària l'adequació i adaptació d'arrel de tot el cos normatiu actual a la Convenció de l'ONU sobre els drets de les persones amb discapacitat.

Aquesta Convenció ha de ser la base per començar a **negociar** i a construir un nou marc des dels fonaments. Si no és així, qualsevol normativa que s'engegui naixerà minvada.

Així doncs, la millor opció en aquests moments sobre el projecte de decret és **no fer res**. De moment, amb el que tenim, solament es tracta d'interpretar la normativa sobre la base de la **Convenció de l'ONU dels drets de les persones amb discapacitat** signant un acord amb funció pública per les incorporacions automàtiques dels tècnics de suport no policial. Tal com s'ha dit, es tracta d'una modificació de plaça.

Hi ha moltes qüestions que creiem que podrien tenir solució immediata amb una altra interpretació de l'actual decret.

2. No podem avalar la utilització de la norma per perjudicar els tècnics de suport no policial. No podem negar que vàrem defensar la segona activitat per a tothom, però amb un fet rellevant com ha estat la sentència del Suprem de 2017 que hem esmentat, no podem estar d'acord amb què les places de tècnic de suport no policial desapareguin.

3. En relació amb els comandaments i el passi a segona activitat: en relació amb les disminucions, les adaptacions no poden tenir com a paràmetres les escales, sinó els **ajustaments raonables** que s'han de realitzar amb relació a la discapacitat.

4. No pot haver-hi una piràmide d'edat per passar a segona activitat, ja que la Llei 10/1994, d'11 de juliol, del cos de mossos d'esquadra, marca 57 anys.

5. Quan es parla d'integració laboral s'ha d'incloure tota classe de discapacitat, sempre que es tingui capacitat laboral, tal com s'ha portat a terme en regulacions de reglaments de segona activitat de policies locals de Palafrugell, Cerdanyola del Vallès i aviat es publicarà el reglament de l'Hospitalet de Llobregat.

No podem acceptar normativa que estigui basada en el model mèdic de la discapacitat, ja que tracta a les persones des de l'absolutització de les deficiències i no des de les capacitats i l'equiparació, cosa que es pot donar per la manca d'adaptació a la Convenció de l'ONU sobre els drets de les persones amb discapacitat.

6. La qüestió sobre "*garantir el manteniment de les aptituds físicopsíquiques dels membres del cos de mossos d'esquadra en l'exercici de la seva activitat professional*", és un tema complex que no s'hauria de regular en aquesta modificació.

7. No es poden tancar les portes a poder treballar fora del cos en altres departaments en funció de la discapacitat. Cosa que s'hauria de pactar amb funció pública.

8. Nosaltres sempre estem disposats a **negociar** partint de les normes de dret internacional sobre drets humans i discapacitat que són d'aplicació a tot ésser humà.

La junta d'AILMED
15-1-2020